

Συνδιομοτερά Υπερρεπύτη

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΗ'

ΑΡΙΘ. 37

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτις ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ.....25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Πελαγονίας ΙΩΑΚΕΙΜ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος BENIAMIN (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ
καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ προέδρῳ
τῆς Ἐπιτροπῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς — Ἐσφαλμένη διαρτίμῃσι συντάγμα-
τος — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Βιαιοπραγίαι καὶ ἐπιβουλαι
— Πρόγραμμα βουλγαρικῶν κομιτάτου — Οἱ ἐξ Ἑλλάδος ἐκ-
δρομῆς.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἡ μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος ἀπὸ δύο μνη-
νῶν καὶ μιᾶς ἐβδομάδος πολλὰς ἐλπίδας χρη-
στὰς τῶν εὖ φρονούντων ἀναπερὼσασα καὶ
δοῦσα τὴν γένεσιν εἰς σύστασιν σωματείων πρὸς
ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ συνταγμα-
τικοῦ πολίτου, ἐμπνεύσασα δ' ὀλίγοις καὶ τὴν
ιδεάν ὅτι δύνανται νὰ ἀναπτύσσωσιν ἀρχὰς καὶ
διδασκαλίας καὶ θεωρίας περὶ προσώπων καὶ
πραγμάτων ἐλευθεριώτερον, παρέσχε καὶ εἰς
τινας ὁμογενεῖς τὴν πεποίθησιν ὅτι πρέπει νὰ
ἐξαρθρώσωσι τέλεον τὴν διοικητικὴν μηχανὴν
τῆς Ἐκκλησίας καὶ ν' ἀνατρέψωσιν ἢ καταργή-
σωσι πάντα θεσμὸν ἱερὸν καὶ πάντα νόμον ἀν-
θρώπινον, καλῶς τεθέντας ἀμφοτέρους ἐπὶ περιο-
ρισμῷ ροπῆς ἀλογίστου πρὸς ὑποκατάστασιν τῆς

θελήσεως ἰδιωτῶν τινῶν εἰς τὴν ἀκατάπτωτον
ισχὺν τῶν νόμων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν
γένει καθεστώτων.

Ἐμνήσθημεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῶν
ἐπιζημιῶν ταραχῶν, αἷς ἤγειραν ἐν τισιν ἐπαρ-
χίαις τοῦ πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου
ὀρθόδοξοί τινες, ἀποκηρύξαντες τοὺς ἀρχιερεῖς
αὐτῶν καὶ ὃν μὲν ἀναγκάσαντες εἰς ἀναχώρησιν,
ὃν δὲ διατάττοντες ὅπως ἐκ Κωνσταντινουπό-
λεως ἀναχωρήσῃ εἰς Ἅγιον Ὅρος, σφετεριζό-
μενοι δικαιώματα ἀνήκοντα εἰς τὸν πατριάρχην
καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἱερὰν Σύνοδον. Ψηφίσματα,
γράμματα, τηλεγραφήματα ἐκ τῶν οὕτω ταρατ-
τομένων ἐπαρχιῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπευ-
θύνονται συντεταγμένα εἰς ὕψος καὶ γλῶσσαν
ἀνευλαβῆ, οὔτε τύπον ἀγωγῆς φέροντα, οὔτε κα-
ταγγελίας εἶδος ἀποτελοῦντα. Ἀλλὰ τὸ τραχὺ καὶ
ὑβριστικὸν καὶ ἀνάγωγον τῆς φράσεως οὐδέποτε
δύναται νὰ πείσῃ τὸν ἀκροατὴν περὶ τῆς ἐνοχῆς
τοῦ κατηγορουμένου, μᾶλλον δὲ παριστᾷ τὴν
πιστὴν εἰκόνα τῆς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς τῶν
γραφόντων ἀναπτύξεως καὶ καταστάσεως, κι-
νοῦν πάντας τοὺς εὖ φρονοῦντας πρὸς ἀπο-
δοκιμασίαν τῶν οὕτω γραφόντων.

Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἄλλοι ἐδήλωσαν ὅτι γράμματα πλήρη φράσεων καὶ λέξεων ἀνοικείων, ἀπρεπῶν καὶ ἀκόσμων ἔσται ἡναγκασμένη νὰ μὴ δεχθῇ· ἐδήλωσε δὲ τοῦτο ἐπισήμως ἥδη ἀπὸ τοῦ μαΐου τοῦ 1905. Τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ἀναγκαζόμεθα ν' ἀποστείλωμεν, μετατυπωθὲν, πρὸς πάντας τοὺς ἀναγνώστας, ἵνα λαὸς καὶ πρόκριτοι λαοῦ συμμορφωθῶσιν αὐτῷ. Πᾶσαν φρονίμως συντεταγμένην αἴτησιν καὶ νῦν, ὥς ἄλλοτε, ἡ Ἐκκλησία θέλει δεχθῇ μετὰ μητρικῆς εὐμενείας. Ὅταν δὲ δικάζῃ τὸν κατηγορούμενον, ἀλλὰ πάντοτε κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις καὶ κατὰ τοὺς τοὺς Ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς, ὅταν, τηρουμένων πάντων τῶν τύπων τῆς διαδικασίας καὶ τῶν κειμένων θεσμῶν, πιθανὸν νὰ ἐκφέρῃ κατὰ τῶν ἐγκαλουμένων ἀθωωτικὴν ἢ καὶ καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, οὐδεὶς δύναται νὰ ζητῇ ἐκτροχιάσεις.

Αὐτοὶ οἱ παρὰ πάντα λόγον φωνασκοῦντες ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τῶν ἰδεῶν αὐτῶν κατὰ τινος προσώπου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὴν ἀνευ δίκης καταδίκην, ἐνῶ συγχρόνως ἀποκρούουσι τὴν δίκην, οὐδὲ τὴν ἀπαιτουμένην ὑποβάλλουσιν ἀγωγὴν πρὸς ἑναρξιν τοιαύτης, ἀδίκᾳ φαίνονται ζητοῦντες, καὶ ἀγνοοῦμεν ἂν αὐτοὶ κατὰ συνείδησιν εὐρίσκωσιν ὀρθὸν καὶ δίκαιον πρᾶγμα τὴν τοιοῦτότροπον καταδίκην.

Καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον, ὅσῳ τὸ μὲν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν οὐδεμία προσήχθη κατηγορία κατὰ τῶν νῦν ἀποκληρυττομένων ἀρχιερέων, αἱ δ' ἄλλοτε ποτε προσαχθεῖσαι ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατοι, ἐξελεγχθεῖσαι ἐνώπιον τῶν ἐξαρχικῶς ἀποσταλέντων κληρικῶν, κάλλιστα τὸ καθῆκον διεξαγαγόντων.

Εἰς τὴν παράδοξον ταύτην τάσιν ὀλιγαριθμῶν τινῶν ὀρθοδόξων, ἥτις πρὸς τῷ ἀντικλησιαστικῷ φέρει καὶ ἀντεθνικὸν χαρακτῆρα, πρὸς ἱεροὺς καὶ κοσμικοὺς ἀντιτιθεμένη νόμους, πορευτηρήθη καὶ τις ὁμοία ἐπιθυμία καὶ παράξενος ἀξίωσις ὅπως ἡ Ἐκκλησία διατάξῃ τοὺς ἱερεῖς νὰ παύσωσι τὸ κανονικὸν ἐν ταῖς ἱερουργίαις μνημόσυνον τοῦ μητροπολίτου, ὡς ἐζήτησάν τινες τῶν ἐν Χίῳ. Καὶ γράφομεν «τινὲς» διότι πιστεύομεν ὅτι ἀδύνατον οἱ πολλοὶ τῶν οὕτω πραττόντων ἐν Χίῳ νὰ παρακαλῶσι τὴν Ἐκκλησίαν ὅπως διδάξῃ καὶ εἰς τοὺς κληρικοὺς τὴν πρὸς τοὺς προϊστάμενους ἀπείθειαν καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ἀρνήσιν παντὸς σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν κανονικὴν διατύπωσιν καὶ τάξιν.—Πῶς ἤθελον ἄρᾳ γε χα-

ρακτηρίσει οἱ τοιαῦτα παραδοξότατα διατυποῦντες αἰτήματα τὴν νομαρχίαν ἐπὶ παραδείγματι ἐκείνην, ἥς οἱ κάτοικοι, κἂν εἰς ἑκατομμύριον ἀριθμῶνται, ἤθελον ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν νὰ ἐπιβάλῃ τοῖς στρατιώταις ἀπειθαρχίαν πρὸς ἀξιωματικούς αὐτῶν;

Τὴν ἀπλύνθουσιν, ἣν ἐξ Ἡλιουπόλεως ἀρξαμένην κατεκρίναμεν, ἡ Ἐκκλησία καθῆκον ἔχει νὰ προλάβῃ. Θέλει παραδώσῃ ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς πᾶν ὅπερ ἐκ πατέρων παρέλαβε. Κατὰ τοὺς παλαιφάτους θεσμοὺς οὐδένα κατεδίκασεν ἀδίκαστον. Ἀλλὰ καὶ νῦν οὐδένα καταδικάζει τοιοῦτοτρόπως. Ἀποδοκιμάζοντες δὲ πᾶσαν τάσιν ὁμοίαν ταῖς ἐκδηλωθείσαις ἐν Χίῳ καὶ μικρῷ πρότερον ἐν Ἡλιουπόλει, καὶ κατακρίνοντας τὴν ἐν ἀγνοίᾳ βεβαίως τῶν καθεστώτων ἀξίωσιν τῶν δημογερόντων Ἀϊδινίου ὅπως αἱ ἐφημερίδες τῆς ἡμετέρας πόλεως πέμψωσιν ἐξαρχὸν δημοσιογραφικὸν — ἀντὶ πατριευτικοῦ — παρὰ τὸ ἀπ' αἰῶνων καθεστῶς — πρὸς ἐξέτασιν, παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ταῦτα γράφοντες καὶ ζητοῦντες δικαιολογίαν παραδόξου πολιτείας ἀδικαιολόγητοι φωρῶντι, ὅταν ζητῶσιν ἀπὸ τινῶν δημοσιογράφων νὰ ἐξασκίσωσιν «ὅλην τὴν ἐπιρροὴν ὑμῶν πρὸς εἰρήνευσιν τῆς δεινῶς τεταραγμένης ἐπαρχίας μας». Διότι ἡ τῆς Ἡλιουπόλεως ἐπαρχία, τέως ἡσυχος οὔσα, ἐταράχθη ὑπὸ τῶν ταραξίων, οὓς ἐξεκόλαψεν αἰφνης ἀντίληψις τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν ἐφάμαρτος. Παραينوῦμεν τοὺς φερομένους οὕτω νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν νόμιμον καὶ δικαίαν ὁδόν, ἀξιοῦντες τὴν ἐξέτασιν τῶν παραπόνων αὐτῶν κατὰ τὰ τεθεσπισμένα.

§

Ἡ κοινὴ γνώμη (περὶ τῶν καινοφανῶν τάσεων) τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καταδικάζει τὰς ἐκτρόπους ἴσκηνας, ὅσαι συνέβησαν ὧδε κάκεῖσε. Πλεῖσται ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ βλέπουσαι τὰ πράγματα μᾶλλον ἀθολῶς, ἀπεδοκίμασαν τὰ τολμώμενα. Ὁ δὲ «Φῶρος τῆς Ἀλεξανδρείας», τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς πατριαρχικῆς ἀποστολικῆς ταύτης Ἐκκλησίας, ἐν τῷ τεύχει τοῦ διανυομένου μηνὸς Σεπτεμβρίου, τὰς κρίσεις τῆς ἐφημερίδος «Πανελληνίου Κράτους» υἱοθετῶν, καὶ δεχόμενος τὰς ὁρθὰς καὶ φρονίμους ἐκείνου παρατηρήσεις, ἐπάγεται: «Τοὺς φρονίμους τοὺτους λό-

γους εὐχόμεθα νὰ ἐνωτισθῶσιν οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνες καὶ νὰ σωφρονῶσι νῦν μάλιστα, ὅτε, ὡς ἐκ τῆς νέας καταστάσεως τῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει πραγμάτων, δεόμεθα συντόνου περισκέψεως καὶ περισυλλογῆς πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ὑπὸ τὰς νέας συνθήκας ἡ τοῦ ὄχλου μέθη ἀπαισίως διαπομπεύει τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν ἐνώπιον τῶν ξένων. Τὸ ἀριστον μέσον ἐν περιπτώσει τοιαύταις ἔστω διαμαρτυρία ἐπίμονος, ἀλλ' ἀξιοπρεπὴς καὶ πρὸ παντὸς ἀθόρυβος».

Ἐδφαλμένη ὑπερτίμησις τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ συντάγματος ἐλευθεριῶν ἔδωκε τὸ εἶναι εἰς ἔκδοσιν δῆθεν ἱστοριῶν καὶ διηγήσεων, ὧν αἱ μὲν ἀναπλάττουσι κατὰ φαντασίαν γεγονότα τινὰ τῆς πατρίου ἱστορίας, οὐχὶ πολὺ παλαιὰ, αἱ δὲ ἐκτιθέμεναι ταῦτα ἀκριβῶς προσθέτουσι λέξεις δῆθεν χαρακτηριζούσας ἰσχύοντα πρόσωπα, συντελούσας ὅμως εἰς ὑπορρίπισιν παθῶν, ὧν ἐκ παντὸς τρόπου καθῆκον ἔχομεν νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν λησμοσύνην.

Συγχρόνως αὐτοῖς, εἰκονογραφίαι πρὸς παραστάσιν γεγονότων πρὸ τριῶν γενεῶν λαβόντων χώραν, ἢ πρὸς διαιώνισιν τῆς αὐτοθυσίας ἀρχιερέων καὶ πατριαρχῶν, ἐν ταῖς ὁδοῖς πωλούμεναι, ἥκιστα δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τοῦτο. Αἱ περισσώτεραι τούτων εἰσὶ ζωγραφίαι οὐχὶ τῶν προσώπων, ἀτινα ζητοῦσι νὰ παραστήσωσιν, ἀλλ' ἐτέρων, καὶ κακότεχνοι, ἐκθέτουσι δὲ σκηνὰς ἴσως οὔτε γενομένας. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐκδότας αὐτῶν ἂν ᾤσιν ὁμογ. σεβασμὸν πρὸς τὴν μνήμην ἐκείνων, ὧν τοὺς ἀθλοὺς πάντες ἡμεῖς μικροὶ καὶ μεγάλοι πρέπει νὰ μανθάνωμεν ἀκριβῶς ἀπὸ σπουδαίων βιβλίων, οὐχὶ δὲ ἀπὸ μυθιστορημάτων. Ἀλλὰ συνιστῶμεν κυρίως σεβασμὸν καὶ πολλὴν ἀδρότητα πρὸς τὴν κρατοῦσαν φυλὴν, ἥς τὴν εὐγένειαν καὶ λεπτότητα ἔδει κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην νὰ μὴ ὑποτιμῶμεν. Ὁ λαὸς ἡμῶν ἀκούει προτροπῶν, εὐτυχῶς, καὶ πιστεύομεν ὅτι θέλει πράξει εἴ τι ἂν ὑπαγορεύῃ ὁ ὀρθὸς λόγος, ἢ καλὴ ἀνατροφὴ καὶ ἡ γνῶσις τῶν πρώτων στοιχείων τῆς ὑπνικοῦς.

Ἐκ Βελβενδοῦ τῆς ἐπαρχίας Σερβίων καὶ Κοζάνης ἐπιστέλλουσιν εἰς τινὰ τῆς Θεσσαλονίκης ἐφημερίδα ὅτι συνεστήθη ἐν τῇ κομοπόλει ταύτῃ Σύλλο-

γος, ὅστις ἀνέλαβε τὸ κάλλιστον ἔργον, τὸ πολλῶν ἐπείνων ἄξιον, τῆς διὰ δημοσίων ὁμιλιῶν διαφωτίσεως τοῦ λαοῦ περὶ τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ συνταγματικοῦ πολίτου. Λαμπρὰν ἐθνικὴν ἐργασίαν προβάλλει πρὸς μίμησιν ὁ Σύλλογος οὗτος εἰς πολλὰς πόλεις, ὅπου σεμνὸς θίασος ἐπιστημόνων πολυπληθὴς δύνανται καὶ καθῆκον ἔχει ν' ἀναλάβῃ τὴν διδασκαλίαν τοιούτων θεμάτων, ἀπὸ βηματικῶν Ἀδελφοτήτων καὶ Συλλόγων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Χειροτονία.—Τῇ κυριακῇ ἐν τῷ κατὰ Χαλκιδόνα ἱερῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐγένετο ἡ χειροτονία τοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπου Δαφνουσίας κ. Κωνσταντίνου, συνιερούργουντων τῶν σεβ. μητροπολιτῶν Χαλκιδόνος, Νικοπόλεως καὶ Στρωμνίτης.

Ἐκδηλώσεις ἀφοσιώσεως.—Ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ὁδησσῷ λαμπρῆς ἐφημερίδος «Κόσμου», ὑποβάλλων τὸν υἱὸν αὐτοῦ σεβασμὸν καὶ τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ ἑλλήνων, ὧν γινώσκει τὰ πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Α. Θ. Π. αἰσθήματα, θερμὰς αὐτῶν διαβιβάζει τὰς εὐχὰς ὑπὲρ μακροημερεύσεως τοῦ πρωθιεράρχου τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, βεβαιῶν «ὅτι ὁ ἔξω ἑλληνισμὸς ἐπιφυλάσσεται ἵνα καὶ ἐπισημότερον ἐκδηλώσῃ τὴν ἀπεριόριστον πρὸς Αὐτὸν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἰδιάζουσαν ὅλως ἐκτίμησιν». Εὐχονται δὲ πάντες ὅπως ὁ Ὑψιστος «ἐπιστέφῃ δι' ἐπιτυχίας τοὺς ἐπιμόχθους ἀγῶνας Αὐτοῦ πρὸς θρίαμβον τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους».

Ἐπισκέψεις.—Τῇ κυριακῇ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, σὺν τοῖς σεβασμ. μητροπολίταις Διδυμοτείου, Χίου, Κοζάνης καὶ Λέρου, μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐριτίμου βουλευτοῦ Ἀττικῆς καὶ πρώην πρωθυπουργοῦ τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κ. Δ. Γ. Ράλλη.—Τὸν κ. Ράλλον, ὃν ἀντεπεσκέψατο καὶ ὁ Μ. βεζίρης, προέπεμψεν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ, ἵεκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ἀναχωρήσαντα τῇ δευτέρᾳ ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος.

Φιλανθρωπίας ἐνδείξεις.—Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ὠρίσθη συνδρομὴ 50 τουρκικῶν λιρῶν ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τῆς τρο-

μερᾶς πυρκαϊᾶς τῆς 10 αὐγούστου ἐν Τσιρτοῖρ καὶ [ταῖς] πέριξ συνοικίαις, δοθησομένων κατὰ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν γενομένας ἐκάστοτε φιλανθρωπικὰς ἡμερίδας καὶ θεάματα. Οἱ καταστραφέντες ἐκ τῆς μεγάλης ταύτης πυρκαϊᾶς εἰσὶ πάντες σχεδὸν μωαμεθανοὶ, πρὸς ἀνακούφισιν δ' αὐτῶν ὁ μὲν μεγαλειότατος ἡμῶν ἀναξ πρὸς ἡμεῖς πεντακισχιλίας λίρας, οὐκ ὀλίγοι δ' ἐξ Εὐρώπης καὶ βασιλεῖς καὶ μεγιστάνες καὶ τραπεζίται, καθὼς καὶ ἐνταῦθα, ἀπέστειλαν χρηματικὰ ποσὰ σπουδαῖα. Μερὶ μὲν τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίου συνήχθη ποσόν τι καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δι' ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπείας ἐξ ἐλλήνων ἀποτελουμένης. Οἱ Ἕλληνες ὀρθόδοξοι φρονοῦμεν ὅτι θέλουσι πράξει τὸ ὑπὸ τῆς θρησκείας καὶ τῆς συνειδήσεως ἐπιβαλλόμενον.

Περὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, δηλοῦμεν πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας ἡμᾶς ὅτι, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, οἱ ἐκλεγῆσόμενοι βουλευταὶ δεόν νὰ ᾧσι σταθεροὶ κάτοικοι τῆς περιφέρειας, ἐξ ἧς θὰ ἀναδειχθῶσιν.

Μητροπόλις Βοδενῶν. — Κατήλθε πρὸ ἐβδόμηδος εἰς Θεσσαλονίκην, χάριν ὑποθέσεων κοινῶν, ὁ πνιερ. μητροπολίτης Βοδενῶν κ. Στέφανος.

Μητροπόλις Κασανδρείας. — Ἀπὸ τῆς παρελθούσης πέμπτης παρεπιδήμει ἐν Θεσσαλονίκῃ, μετὰ τινων προκρίτων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ἐνεκα συμφερόντων ἐπαρχιακῶν, ὁ πνιερ. μητροπολίτης Κασανδρείας κ. Εἰρηναῖος.

Κανονικὴ ἄδεια. — Τῷ ἐν Ἀγίῳ Ὁρεῖ ἐρησυχάζοντι πνιερ. μητροπολίτῃ πρώτῃν Σωζογαθουπόλεως κ. Κωνσταντίνῳ συνοδικῶς ἐχορηγήθη, κατ' αἵτησιν αὐτοῦ ἡ ἄδεια τῆς εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐλεύσεως, ἣν ἐχρησιμοποίησεν ἀφικόμενος χθές.

Ὀνοματικαὶ ἐορταί. — Τῇ κυριακῇ, 14, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐπεσκέψατο μετὰ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Διδυμοτείχου, Χίου, Κοζάνης καὶ Λέρου τὸν τὴν ὀνοματικὴν ἐορτὴν αὐτοῦ ἄγοντα ἐξ. Μ. λογοθέτην Σταυράκη βένῃ Ἀριστάρχην, ἡὔξατο δὲ τὰ δέοντα δι' ἀντιπροσώπων τοῖς ἀξιωματικοῖς κκ. Στ. Κέπετζη καὶ Στ. Νομικῷ ἐπίσης ἐορτάζουσι. — Τηλεγραφικῶς ἐπίσης ἡὔξατο τῇ 13 τῷ ἐν Γενύῃ διαμένοντι καθηγητῇ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς κ. Κορνηλίῳ Σπαθάρη, ἐορτάζοντι.

Πατριαρχικαὶ προδρόμεις. — Τῷ παρελθόντι σάββατῳ, 13 ἀρξαμένου, ἐορτῇ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς παρ' ἰσραηλῆταις, ἐπεσκέψατο τὸν σοφολογ. τοποτηρη-

τὴν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ὁ πνιερ. Μ. ἀρχιδιάκονος κ. Ἀθηνάγορας, ἐρμηνεύων τὰς πατριαρχικὰς προσρήσεις ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν 9 τοῦ μηνὸς ἐπισκέψει αὐτοῦ πρὸς τὸν πναρχιώτην οἰκουμενικὸν πατριάρχην. — Σήμερον δὲ ὁ πνασιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος μετὰ τοῦ βοηθοῦ τοῦ καπουκεχαγιά κ. Σπυρ. Κωνσταντινίδου ἐπεσκέψαντο τὸν τοποτηρητὴν τοῦ χηρεύοντος πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν ἐνταῦθα γρηγοριανῶν ἁρμενίων, ἐν Κοντοσκλίῳ.

Πατριαρχικὰ γραφεῖα. — Γραμματεὺς τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας διορίσθη ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. ὁ ἱερολ. διάκονος κ. Κωνσταντίνος Ακμπρινίδης, ἀντὶ τοῦ ἱερολ. κ. Εἰρηναίου Παπαδοπούλου, ἀνταλλάσσοντος τὴν διδασκαλίαν τῶν ἱερῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἰωαννικαῖς παρθεναγωγείῳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ὑπεροδοκοντούτης ἀπεβίωσε τῇ δευτέρᾳ καὶ χθές, τρίτῃ, ἐκδηύθη δημοτελῶς ἐν Χάλκῃ ὁ πᾶσι σεβαστὸς Κωνσταντῖνος Ἡλιάσκος. Φαναριώτης εὐγενῆς, ἐκ Χίου τὴν καταγωγὴν ἔλκων, γνωστὸς εἰς τὸν ἐμπορικὸν καὶ τραπεζιτικὸν κύκλον, εἰς ὃν ἔλαβε μέρος μετὰ τὴν ἐν τῇ ἐμπορικῇ σχολῇ τῆς Χάλκης συμπλήρωσιν τῶν ἐκτοῦ σπουδῶν, κατέστη γνωστότερος, ὡς πολίτης χρηστός καὶ τύπος οἰκογενειάρχου, γνωστότατος δὲ ὡς εὐεργέτης οἰκογενειῶν πτωχῶν καὶ κοινωφελῶν τινῶν καὶ ἱερῶν καθιδρυμάτων, ἐν οἷς ὁ νῶς καὶ ἡ ἑλληνικὴ σχολὴ Χάλκης. — Ὁ πναρχιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ ἡ ἱερὰ Σύνοδος διεβίβασαν τηλεγραφικῶς τοῖς τέκνοις τοῦ μακαρίτου τὰς ὑπὲρ ἀναψύσεως αὐτοῦ μητρικὰς τῆς Ἐκκλησίας εὐχάς, ἐκ μέρους δὲ τῆς Α. Θ. Π. ἠκολούθησε τῇ κηδείᾳ ὁ πνασιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Βενιαμίν. — Τῇ κηδείᾳ προίσταντο οἱ σεβασμ. μητροπολίται Χαλκηδόνος καὶ Διδυμοτείχου μετὰ τοῦ Θεοφιλ. ἐπισκόπου Ἐλαίας, ἐπικηδεῖον δὲ λόγον ἀντάξιον τοῦ κηδευμένου ἀπήγγειλεν ὁ διευθυντὴς τῆς θεολογ. Σχολῆς πνασιολογ. ἀρχιμ. κ. Γερμανὸς Στρηνόπουλος, πολλῶν δ' εὐεργετηθέντων ὑπὸ τοῦ Ἡλιάσκου αἱ διάθερμοι μετὰ συντριβῆς καρδίας εὐχαὶ ἀνέρχονται πρὸς Θεὸν ἵκετεύουσαι ὑπὲρ αἰωνίης ἀναψύσεως τοῦ εὐσεβῶς ἐν πίστει κοιμηθέντος.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Προσκαλοῦνται πάντες οἱ ὑποβάλλοντες ἀναφορὰς ὅπως εἰσαχθῶσιν εἰς τὰς Αὐτοκρατορικὰς Σχολὰς ἵνα προσέλθωσιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τῇ προσεχεῖ Παρασκευῇ περὶ ὥραν 10 εὐρωπαϊκῆς, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ ἐνδεικτικὰ τῶν σπουδῶν τῶν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1903.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας.

ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΥΛΑΙ

Αἱ βιαιοπραγίαι καὶ ἐπιβουλαὶ τῶν Βουλγάρων εἰς βάρος τῶν ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας, οὐ μόνον δὲν κατεστάλησαν ἀλλὰ καὶ ὡς κηλὶς ἐλαίου ἐξαπλοῦνται, μετὰ θρασύτητος ὁλονὲν ἐπιτεινομένης, ὥς αἱ διαρκῶς καταφθάνουσαι εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπίσημοι ἐκθέσεις ὧν τὴν δημοσίευσιν ἀναβάλλομεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, πιστοποιοῦσιν.

Εἰς τὰς βιαιοπραγίας δὲ ταύτας δέον νὰ ἐπιπροστεθῶσιν ἱκαναὶ ἕτεραι. Οὕτως, εἰς τὰ ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς Μοναστηρίου χωρία Ράπες, Ἰβενι καὶ Μπίρνικ περιφέρονται ἔνοπλοι οἱ ἀμνηστευθέντες βουλγαροκομιτατζήδες, ἐνσπεύροντες πανταχοῦ τὴν τρομοκρατίαν. Οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ, ὑπεύκοντες τῇ βίᾳ, συνεμορφώθησαν μὲ τὰ κελεύσματα τῶν ἱεροσύλων καὶ ταραχοποιῶν κομιτατζήδων, ἐκδιώξαντες οὕτω τὸν ἑλληνα ἱερέα καὶ ἀντ' αὐτοῦ δεχθέντες τὸν ὑποδειχθέντα τοιοῦτον βουλγαρόπαπαν τῆς Τσαρβιτσάνης παπᾶ Δημήτριον.

Ὅλοι οἱ κομιτατζήδες τῆς περιφερείας Γενιτσῶν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀλιέων, εἰσῆλθον εἰς τὴν λίμνην τῶν Γενιτσῶν, αἱ δὲ καλύβαι τῆς λίμνης μέχρι Ρουμλουκίου κατελήθησαν ὑπ' αὐτῶν, εἶναι δὲ ὅλοι ἐφωδιασμένοι μὲ ὅπλα νεώτατα καὶ εἰς ὅλας τὰς καλύβας ἀπαστράπτουσιν ὀλοφάνερα τὰ ὅπλα καὶ ἤρχισαν ἤδη τὴν ἐγκατάστασίν των. Τὸ ὅτι ἐγκατεστάθησαν πανίσχυροί ἐν τῇ λίμνῃ τῶν Γενιτσῶν φαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι καὶ ἔμποροι κομιτατζήδες καὶ διάφοροι ἄλλοι Βούλγαροι περιέρχονται τὰ χωρία τοῦ Ρουμλουκίου ὀδηγούμενοι καὶ ὑπὸ κομιτατζήδων· εἰς τόσον δὲ ἐθρασύνθησαν, ὥστε κατ' αὐτὰς ὅλα τὰ βουλγαρικὰ προϊόντα ἀφόδως πωλοῦνται ἀνὰ τὰ πλεῖστα χωρία Ρουμλουκίου μέχρι Κουλακιᾶς.

Γράφουσιν ἐκ Φλωρίνης ὅτι κατὰ τὴν ἀφίξιν τῆς ἐκ Θεσσαλονίκης ἀμαξοστοιχίας ἐφ' ἧς ἐπέβαινον οἱ Βούλγαροι ἐκδρομεῖς μεταβαίνοντες εἰς Μοναστήριον, εἰς τὸν σταθμὸν Μπανίτσας, ὁ βούλγαρος βοεβόδας Τσόλλας, περισυλλέξας 50 κομιτατζήδες καὶ ὀπλίσας αὐτοὺς δι' ὅπλων Μάνλιχερ, Γκρά καὶ κυνηγητικῶν, πρὸς τιμὴν τῶν ἐν τῷ τραίνῳ Βουλγάρων παρατάξας αὐτοὺς εἰς γραμμὴν παρουσίασεν ὅπλα.

Ἐν Οὐρλου, χωρίῳ πλησίον τῆς Βαϊρακλή Τζουμαγιᾶς, Βούλγαροι ἐφόνευσαν ἓνα χωροφύ-

λακα, ὅστις συνώδευσεν εἰσπράκτορα τῆς περιφερείας ἐκείνης.

Κατὰ τὴν «Βερολίνειον Ἑσπερινὴν» νέαι εἰδήσεις βεβαιοῦσιν ὅτι αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι ἐξακολουθοῦν ἀνενοχλήτως δρῶσαι ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁ λαὸς πολλῶν διαμερισμάτων, π. χ. ἐν Ραζλνίκη, Νευροκόπῳ καὶ Μελενίκῳ παρεπονέθη τηλεγραφικῶς εἰς τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτάτον ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρῶτον ὅτι ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς, προετοιμαζόμενος εἰς νέον ἀγῶνα, ἀσκεῖται εἰς τὰ ὅπλα ἐπὶ τῶν ὄρεων, καὶ δεύτερον ὅτι ἄνθρωποι τοῦ Σανδάρσκη καὶ τοῦ Πανίτσα καθ' ὅλην τὴν χώραν εἰσπράττουν φόρους χάριν τῶν κομιτάτων των.

Εἰς τὰ βουλγαρόφωνα χωρία τῆς περιφερείας Βερροίας περιφέρονται ἀδιακόπως ἔνοπλοι Βούλγαροι κομιτατζήδες, τρομοκρατοῦσι τοὺς χωρικοὺς, ἐπιβάλλουσι καὶ εἰσπράττουσιν φόρους, κηρύσσουνσι λόγους ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, τιμωροῦσι διὰ προστίμου καὶ ἀπειλοῦσι διὰ θανάτου πάντα χωρικὸν τολμῶντα νὰ μεταβῇ εἰς Νάουμσαν. Αἱ ἀρχαὶ Βερροίας, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ὁποίων λαμβάνουσι χώραν αἱ αὐθαιρεσίαι τῶν Βουλγάρων, θεῶνται τὰ γενόμενα ἀπαθῶς. Ἐν τούτοις τὰ πνεύματα τῶν Ἑλλήνων ἐξάπτονται. Ἀναμένεται ἡ Κυβέρνησις νὰ θέσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς φραγμὸν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, ἢ ὅποια ὑπερβαίνει τὰ ὅρια.

Ὁ Βούλγαρος συμμοριάρχης Ἀποστόλ ἐπέπεσε μετ' ἐνόπλου στίφους ἐπὶ τοῦ χωρίου Ζορμπᾶ καὶ ἠνάγκασε 15 ἑλληνικὰς οἰκογενεῖας νὰ μεταστῶσιν εἰς τὴν Ἑξαρχίαν. Οἱ ἀνθιστάμενοι ἠπειλήθησαν διὰ θανάτου. Εἰς τοὺς πειθνήνους ὑπεσχέθη ὁ Ἀποστόλ μεγάλα ὀφελήματα, ὅταν ἐντὸς ὀλίγου ἀνακηρυχθῇ ἡ αὐτονομία τῆς Μακεδονίας.

Αἱ βιαιοπραγίαι καὶ ἐπιβουλαὶ αὗται ἐμπεδοῦσιν ὅσα περὶ τῆς ἀπογοτεύσεως τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Συντάγματος καὶ περὶ τῶν ὀπισθοβούλων πόθων αὐτῶν ἐγράφομεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» τῆς 7 Αὐγούστου.

«Γῆ» κρίσιν ταύτην, ἐλέγομεν, καθὼς καὶ τὸς ἀποκλυθεῖσας ὀπισθοβούλους σφετεριστικὰς περὶ Μακεδονίας βουλγαρικὰς διαθέσεις, ἐπὶ καταπατήσει ἄλλοτριων δικαίων, προτεπικυροῖ πανηγυρικῶς ἢ μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐν ἀπάσῃ τῇ Αὐτοκρατορίᾳ στάσις τῶν Βουλγάρων. Π

ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος ἔδει νὰ ἐμπλήσῃ αὐτοὺς χαρᾶς. Ἀφοῦ δὲν ἔπαυον δηλοῦντες *urbi et orbi* ὅτι τὸ ἔμβλημα αὐτῶν ἦτο «Ἡ Μακεδονία διὰ τοῦ Μακεδόνα» καὶ ὅτι οὐδένα ὑπερόβουλον σφετεριστικὸν σκοπὸν ἐπεδίωκον, ἡ ἀναστήλωσις τοῦ Συντάγματος, ἡ ἐξασφαλίζουσα τοῖς μακεδονικοῖς πληθυσμοῖς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἰσότητος, τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης, ἄπαντα, ἐν ἐνὶ λόγῳ, τὰ δίκαια ὧν ἀπολαύουσιν οἱ πεπολιτισμένοι καὶ εὐνομούμενοι λαοί, ἔδει νὰ ἐμπλήσῃ τοὺς, καθὰ ἐνέπλητε τοιαύτης καὶ τοὺς λοιποὺς συνοίκους λαοὺς, χαρᾶς.

» Καὶ ὅμως, ἀνάγνωτε τὰς βουλγαρικὰς ἐφημερίδας καὶ θὰ ἴδῃτε διαζωγραφουμένην τὴν δυσθυμίαν, τὴν ἀπογοήτευσιν, καὶ διατυπουμένους ἐνδοιασμοὺς, ἀμφισβολίας καὶ προτροπὰς ὅπως ἡ Βουλγαρία διατελῇ ἄγρυπνος καὶ ἐτοίμη. Ἀνάγνωτε τὰς δηλώσεις τῆς «Ἑσωτερικῆς Ὁργανώσεως» καὶ θὰ πεισθῇ πᾶς τις ὅτι οἱ Βούλγαροι οὐδόλως ἀπέβαλον τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅτι ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος δυσθυμίας καὶ ἀπογοητεύσεως πρόξενος αὐτοῖς ἐγένετο....

» Καὶ ἔχουσι μέγα δίκαιον οἱ ἄνθρωποι. Διότι, σκέπτονται ὅτι, τῆς τάξεως καὶ εὐνομίας ἀποκαθισταμένης, θὰ ἀποκαλυφθῶσι τὰ ψεύδη αὐτῶν, καταδεικνυμένου κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον ἀμφισβήτησεως ὅτι ἡ μὲν Μακεδονία πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ ᾖ βουλγαρικὴ χώρα, ὁ δὲ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς τῆς Θράκης ὅτι ἀποτελεῖ μειονότητα ὅλως ἀσήμαντον. Ἀμὰ δὲ συναισθάνονται ἅψ' ἐνὸς μὲν τὴν παντελῆ αὐτῶν ἀνεπάρκειαν ὅπως ἀντιμετωπίσωσι, δι' ἐντίμων καὶ ἡθικῶν μέσων, τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν ἐν τῇ εὐγενεῖ σταδιοδρομίᾳ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἅψ' ἐτέρου δὲ ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος θὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν πατρῶων αὐτῶν πᾶσαν πρόφασιν ἢ λαβὴν πρὸς ἐπέμβασιν, λόγῳ μὲν ἐξ αἰσθημάτων χριστιανικῆς φιλάνθρωπίας, ἔργῳ δὲ πρὸς ἀνασύστασιν, ἐπὶ καταπατῆσει παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου, τῆς μεγάλης Βουλγαρίας τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, ἣν, μόλις χαρᾶς εἶσαν ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἐξεμνηστέον ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Μ. Βρετανίας λόρδος Βήκονσφιλδ, ἐν ὀνόματι τοῦ συμπαγοῦς ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπεζητεῖτο ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς ἀπεχθοῦς βουλγαρικῆς κυριαρχίας».

Τὰς κρίσεις ἡμῶν ταύτας προσεπικυροῖ πανηγυρικῶς ἡ ὅλη στάσις τῶν Βουλγάρων ἔκτοτε. Τὰ γραφόμενα τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν, ὑφ' ὧν δὲν ἔπαυσε διατυπουμένη ἡ περὶ αὐτοδιοική-

σεως καὶ αὐτονομίας τῆς Μακεδονίας καὶ μετὰ τὸ Σύνταγμα ἀξιώσεις αὐτῶν, τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα αἰτήματα ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν αὐτῶν, ἅτινα οἱ Νεότουρκοι ἐδέησε νὰ ἀπορρίψωσιν ὡς ὅλως καὶ κατ' ἀρχὴν ἀπαράδεκτα, ἡ πληροφορία τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων καθ' ἣν ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἀπετάθη μυστικῶς πρὸς τὰς Δυνάμεις ζητῶν τὴν προστασίαν αὐτῶν καθ' ὅσον ὁ θρόνος του εὐρίσκεται ἐν κινδύνῳ, διότι ἀνθίσταται, δῆθεν, οὗτος εἰς τὸν πόθον τοῦ λαοῦ του ζητοῦντος ὅπως ἡ Βουλγαρία ἀναλάβῃ διὰ τῶν ὅπλων τὸν ἀγῶνα τῶν ἐν Τουρκίᾳ Βουλγάρων, πάντα ταῦτα ἀποκαλύπτουσι τὰς ὀρέξεις καὶ διαθέσεις τῆς βουλγαρικῆς μεγαλομανίας καὶ βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ «Ἑσωτερικὴ Ὁργάνωσις» καὶ τὰ λοιπὰ βουλγαρικὰ κομιτάτα τὰ λυμαινόμενα τὴν Μακεδονίαν, ἠναγκάσθησαν μὲν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν ἐκ τῆς μεταπολιτεύσεως προκύψασαν νέαν κατάστασιν, ἀλλὰ ὑποῦλως καὶ πανούργως, ὡς ἐπαναστάται τῆς χθὲς, καταθέσαντες μὲν προσωρινῶς τὰ ὅπλα, ἀλλ' ὑπὸ αἰρεσιν συνθηκολογήσεως, ἐπ' ἐλπίδι ἐπιτεύξεως τῶν ὀνείρων των, καὶ ἔτοιμοι ὅπως ἀναλάβωσι καὶ πάλιν τὴν ἐπαναστατικὴν αὐτῶν δρᾶσιν, ἐὰν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν παραδεχθῇ τὰ αἰτήματα καὶ τὰς ἀξιώσεις των περὶ αὐτονομίας ἢ αὐτοδιοικήσεως τῆς Μακεδονίας, δι' ἧς μεθόδου ἐλπίζουσι νὰ σφετερισθῶσι τὴν χώραν κατὰ τὸ προηγουμένον τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ὅπερ τρόπαιον οὐκ ἔῃ αὐτοὺς καθεύδειν.

Ἵνα δὲ μὴ ὑπολειφθῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη παρὰ τινι ἀμφιβολία περὶ τῆς στάσεως ταύτης τῶν Βουλγάρων, παραθέτομεν ἐν τοῖς πρόσθεν τὸ ἐπ' ἐσχάτων κατασχεθὲν νέον μυστικὸν πρόγραμμα τοῦ βουλγαρικοῦ ἐπαναστατικοῦ Κομιτάτου περὶ συνεχίσεως τῆς ἀναρχικῆς τῶν κομιτατζήδων δράσεως, πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν ἐνέργειαν τῆς ὁποίας ὁργανοῦται ἤδη καὶ ἐκγυμνάζεται ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὴ πολιτοφυλακὴ.

Τὸ πρᾶγμα, ἡ ἐκγύμνασις δηλ. βουλγαρικῆς πολιτοφυλακῆς, φαίνεται ἐκ πρώτης ὀψεως ἀπίστευτον καὶ ὅμως εἶναι ἀληθέστατον, ἀφοῦ ἀνομολογεῖται ὑπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένης νεοφανοῦς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Ἡ Συνταγματικὴ Αὐγὴ» οὔσης, καθὰ ἀναγράφεται ἐν τῇ προμετωπίδι αὐτῆς, «ὄργανον τῆς μακεδονοβρακικῆς ἐπαναστατικῆς Ὁργανώσεως» γραψάσης τάδε :

«Ναί· ἡ ἐκγύμνασις τῆς πολιτοφυλακῆς ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον, καίπερ οὐχὶ τοσοῦτον πυρετωδῶς καὶ συνεχῶς, ὅσον ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ πολιτεύματος.

» Τοῦτο εἶναι γεγονός, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιδέχεται ἄρνησιν.

» Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι μίᾳ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ὁργανώσεως, ἡ ὁποία—καλὸν εἶναι νὰ τὸ ὑπομνήσωμεν καὶ νὰ τὸ ἐπιβεβαιώσωμεν—ἐξακολουθεῖ (ἡ Ὁργάνωσις) τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς τῇ ἐκ τῶν προτέρων συναινέσει τῶν νεοτουρκικῶν κοινοτήτων ἐν τῇ ὁλομελείᾳ των». . . .

«Ἀφοῦ δὲ ἡ Ὁργάνωσις ὑφίσταται, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὑφίστανται καὶ ἅπασαι αὐτῆς αἱ ἐνέργειαι, μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι ἐκδηλοῦνται ὑπὸ νόμιμον τύπον. Πόθεν ἄρα αὐτὴ ἡ ἀγανάκτησις ἐπὶ τῇ ἐκγυμνάσει τῆς πολιτοφυλακῆς;»

Καὶ ἐπειδὴ, ὡς φαίνεται, ἡ πᾶν ὅριον ὑπερακοντίσασα βουλγαρικὴ θρασύτης ἔφερεν εἰς συναίσθησιν καὶ ἐπίγνωσιν τοῦ μεγέθους τοῦ κινδύνου τοὺς ἀρμοδίους, οἱ Βούλγαροι κατήρξαντο καὶ αὐτῆς τῆς κωμωδίας τῆς ψευδεπαναστάσεως καθὼς κατὰ τὸ 1903, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀκολουθοῦν πληροφορίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐφημερίδος «Ὁ Ἀστὴρ» τῆς 10 Σεπτεμβρίου :

«Κατὰ θετικὰς ἡμῶν ἰδιαιτέρας πληροφορίας κοινοθεύσας ἡμῖν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ χθεσινοῦ ἡμῶν φύλλου, πολυάριθμος βουλγαρικὴ συμμορία λαβοῦσα τὰ ὅπλα ἐτράπη τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὰ ὄρη τῆς Ρέθυμης».

Κατόπιν πάντων τούτων, ἡ ἐκ τοῦ ληθάργους καὶ τῆς φρεναπάτης ἀνάνηψις τῶν ἀρμοδίων θὰ εἶναι πλέον πλήρης καὶ ὀριστική; Ἡ δὲ Εὐρώπη εἰς βάρος τῆς ὁποίας ἐφαρμόζεται ἡδὴ ἀπαραλάκτως ἐν τῷ ζητήματι τῶν Ἀνατολικῶν σιδηροδρόμων ἡ αὐτὴ ληστρικὴ μέθοδος τῆς ἀρπαγῆς καὶ σφετερισμοῦ τῆς ἀλλοτρίας περιουσίας ἡ τεθεῖσα εἰς ἐνέργειαν πρὸ διετίας προκειμένου περὶ τῶν ναῶν, σχολῶν καὶ λοιπῶν κοινοτικῶν περιουσιῶν τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ Βουλγαρίας, θὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τέλους νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα σωφρονιστικὰ μέτρα κατὰ τῶν μαμμοθρέπτων τῆς;

Ὁψόμεθα.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ

Τὸ κείμενον τοῦ ἀνακαλυφθέντος μυστικοῦ προγράμματος τοῦ κεντρικοῦ βουλγαρικοῦ κοινοτάτου, δι' οὗ συνιστᾶται εἰς τὰ διάφορα τμήματα νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ἐν Μακεδονίᾳ ἔργον των καὶ ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν καθεστῶς, ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Διὰ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ δημιουργηθείσης νέας καταστάσεως, ἡ Ὁργάνωσις ἐθεώρησεν ὀρθὸν νὰ νομιμοποιήσῃ τὰ τῶματά της. Τὸ κεντρικὸν Κομιτάτον τῆς «Ἑσωτερικῆς Ὁργανώσεως» συνήψεν ἀμέσως διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου «Ἐνώσεως-Πρόδου» καὶ ὑπέβαλεν αὐτῷ τὰς ἀξιώσεις του, ὧν ἡ κυριώτερα εἶναι ἡ αὐτοδιοίκησις τῆς Μακεδονίας.

Ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν σκέψεων καὶ ἐκ τῆς στάσεως ἐνίων μελῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ Κομιτάτου, κατεδείχθη ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοδιοικήσεως θὰ ἀποκρουσθῇ ἀπολύτως ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἡ «Ἐσωτερικὴ Ὁργάνωσις», δυσηρεστημένη διὰ τὴν στάσιν τοῦ νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου καὶ μὴ οὕσα βεβαία περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὑποσχρησιῶν ἐλευθεριῶν, ἀλλὰ κυρίως ἐνεκα τῆς διαψεύσεως τῶν ἐλπίδων της, ὀφείλει νὰ ἐνισχύσῃ τὰς τάξεις της καὶ νὰ προβῇ ἡρωϊκῶς εἰς τὴν ἀμυναν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σκέψεων τούτων ἡ «Ἐσωτερικὴ Ὁργάνωσις» θεωρεῖ ἐπιβαλλόμενον νὰ συστήσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ ἐπόμενα μέτρα :

1) Οἱ βρεβόδοι καὶ οἱ πολέμαρχοι, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὀφείλουσι νὰ ἀπέλθωσιν ἐκ τῶν περιφερειῶν των, ἀλλ' ὀφείλουσι διαρκῶς νὰ περιρρέουσιν ἀνὰ τὰ χωρία τῆς δικαιοδοσίας των καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τοιοῦτοτρόπως τὸ ἡρωϊκὸν πνεῦμα τῶν πληθυσμῶν. Πρέπει αἱ κινήσεις τῶν ἀρχηγῶν νὰ τηρῶνται ἐπαρκῶς μυστικαί, ἵνα μὴ ἐν περιπτώσει, ἀντιδράσεως περιπέσωσιν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ ἢ φανευθῶσιν. Ἐὰν ἡ κυβερνήσις ἀρακωλύσῃ τὰς κινήσεις ἐνὲς τῶν ἀρχηγῶν, πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται ἀμέσως ἐκθέσεις εἰς τὸ Κομιτάτον, ἡτοί εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον τῆς Ὁργανώσεως, ὅπερ ἔχει μόνον ἔδραν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

2) Τὰ μὴ νομιμοποιηθέντα τμήματα θὰ διορίζωσι πρὸ ἐκαστοῦ τῶν ἀρχηγῶν ἀνὰ ἓνα ἀντιπρόσωπον, ὅστις, ἐν περιπτώσει συλλήψεως ἢ φόνου τοῦ πρώτου, θὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ἀντιπροσωπείαν του. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀντιπροσώπων τούτων πρέπει νὰ τηρῶσι αὐστηρῶς μυστικὰ καὶ θὰ εἶνε ἐφωδιασμένοι διὰ πληρεξουσίαν ἐγγράφων. Εἰς τὰ τμήματα ἐν οἷς τὰ μέλη δὲν δύνανται νὰ διορίζωσιν ἀντιπρόσωπον, ὑποδεικνύει αὐτὸν ὁ ἀρχηγός.

3) Πάντες οἱ ἄλλοι κοινοτατζίδες ἐπαναχάμπτουσιν εἰς τὴν πικρίδα των. Οἱ κοινοτατζίδες οἵτινες δὲν εἶνε ἰθαγενεῖς, ὀφείλουσι νὰ πηραδῶσιν τὰ ὅπλα. Οἱ πολῖται καὶ οἱ χωρικοὶ θὰ φροντίζουσι περὶ τῆς διατροφῆς τῶν ἀρχηγῶν, ὡς μέχρι τοῦδε.

4) Τὰ ὅπλα πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε ἑτοιμα καὶ νὰ διατηρῶνται μυστικὰ, ἰδίως ἀπὸ τοῦ μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν Ὁργάνωσιν πληθυσμοῦ. Πάντα πωλοῦντα, παραδίδοντα ἢ προδίδοντα τὰ ὅπλα του θὰ πλήττῃ ἡ βχυτέρα ποινή.

5) Ὅλα τὰ ἀρχεῖα, ὡς καὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἀρχηγῶν καὶ αἱ τοῦ Κομιτάτου θὰ φυλάσσωνται εἰς ἀσφαλεῖς θέσεις.

6) Τὰ δνόματα τῶν κομιτατζίδων πρέπει νὰ τηρῶνται μυστικὰ ἀπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ Κομιτάτου, διότι ἐν περιπτώσει ἀντιδράσεως οἱ τοὶ θὰ ἀπολεσθῶσιν.

7) Τὰ τοπικὰ κομιτάτα ὑποχρεοῦνται νὰ ἐποπτεύωσι τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἀρχηγῶν καὶ νὰ ἀνῃκοινώσιν τὰ ἀποτελέσματα εἰς τὸ κεντρικὸν Κομιτάτον.

8) Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς Τούρκους ὅρκον πίστεως. Τὰ καταναγκαστικῶς εἰς τὸν ὅρκον τοῦτον ὑποβαλλόμενα μέλη πρέπει νὰ ἀρνῶνται αὐτὸν ρητῶς. Ὀφείλουσι νὰ δηλώσιν ὅτι ὡς μέλη τῆς «Ἐσωτερικῆς Ὀργανώσεως» δὲν δύνανται πλέον νὰ ἀνήκωσιν εἰς ἄλλον σύνδεσμον. Πᾶν τοιοῦτον πρέπει νὰ διαβιβάζεται εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον ὑπὸ τύπον διζμαρτυρίας.

9) Τὰ κομιτάτα ὡς καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐποπτεύωσιν αὐστηρῶς ἐπὶ πάσης παρανομίας ὡς καὶ ἀδικίας κατὰ τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ ἀνῃκοινώσιν ἁμέσως τὰ δέοντα εἰς τὸ κεντρικὸν Κομιτάτον.

10) Οἱ χωρικοί, ὧν αἱ ἐκκλησίαι καὶ αἱ σχολαὶ εἶναι κλεισμέναι, πρέπει νὰ ζητήσωσι τὸ ἄνοιγμά των.

11) Τὰ κομιτάτα ὀφείλουσι νὰ προσπαθῶσιν ὅπως ἰδρύνωσι ἐν ταῖς περιφερείαις των νέα κομιτάτα κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐργασίας ταύτης εἶναι πρόδηλα. Τὰ κομιτάτα ταῦτα θὰ διεξάγῃσι τὸν νόμιμον πολιτικὸν ἀγῶνα τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ συμπληρῶσι τὸ ἔργον τῆς μὴ νομιμοποιηθείσης Ὀργανώσεως, ἥτις ἔχει τὸν σκοπὸν τῆς ἐν τῇ ἐνόπλιᾳ πάλῃ. Σκοπὸς παντὸς νομιμοποιημένου κομιτάτου εἶναι ἡ αὐτοδιοίκησις τῆς περιφερείας του. Εὐκτατὸν εἶναι ὅπως εἰς τὰ κομιτάτα ταῦτα προσχωρήσῃ τὸ ἐπιφανέστερον καὶ νομιμοτικότερον μέρος τοῦ πληθυσμοῦ.

12) Εἶναι δυνατόν νὰ ἰδρυθῶσι καὶ καὶ μικτὰ κομιτάτα (μετὰ τῶν Τούρκων Ἑλλήνων κλπ.), ἀλλ' ὁ σκοπὸς τούτων εἶναι ἡ ἄμυνα τῶν συμφερόντων πασῶν τῶν ἐθνότητων.

13) Τὰ νομιμοποιημένα κομιτάτα πρέπει τὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ τουρκικοῦ κομιτάτου τὴν ἐγκατάστασιν προσωρινῆς κυβερνήσεως, ἥτις θὰ διεξάγῃ τὰς κυβερνητικὰς ὑποθέσεις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις των, μέχρις ἐγκαταστάσεως νομίμου τάξεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν διαφόρων πολιτικῶν φυλῶν θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀριθμητικὴν δύναμιν τῶν ἐθνότητων, ἐξαρᾷται τῶν Τούρκων, οἵτινες καὶ ἐν μειονοφηρίᾳ δύνανται νὰ ἔχωσιν ἴσον ἀριθμὸν μελῶν πρὸς τὴν πλειονοψηφίαν.

14) Τὰ νομιμοποιημένα κομιτάτα ὀφείλουσι νὰ προσπαθῶσιν ὅπως ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς ἀντιπροσωπεύεται ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίαις κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν του δύναμιν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ πάντα τὰ ἄλλα διοικητικὰ σώματα.

15) Τὰ κομιτάτα θὰ προπαρασκευάσωσι τὸν λαὸν διὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς καὶ θὰ λάβωσι τὰς δεούσας πρὸς τοῦτο ἐντολὰς.

Τὸ κεντρικὸν κομιτάτον, συνιστῶν τὰ μέτρα ταῦτα, πέποιθεν ὅτι τὰ κατὰ περιφερείας κομιτάτα ἐμβαθύνουσιν εἰς τὴν σπουδαιότητα καὶ σκοπιμότητα τῶν ἐνεργειῶν τούτων καὶ θὰ πραγματοποιήσωσιν ἁμέσως αὐτά.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 12 Ἀγούστου 1908.

ΕΚΔΡΟΜΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τοὺς σήμερον, τῇ 3 ὥρᾳ μ. μ. ἀφικομένους εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐκδρομεῖς, ὧν ἡγεῖται ὁ ἐγκριτος βουλευτὴς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καὶ πρώην ὑπουργὸς κ. Κωνστ. Παπαμιχαλόπουλος, προσηγόρευσεν ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμένου πατριάρχου ὁ πανοσιολγ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Βενιαμὴν, ὃν ὑπεδέξαντο ἀξίωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ. Ὁ πατριαρχικὸς ἀντιπρόσωπος προσεφώνησε τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ταῦτα.

Ἐχων σεπτὴν ἐντολὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ προσκυνητοῦ μοι πατριάρχου καὶ δεσπότη χαιρετίζω τὴν αἵσιν ἄφριξιν ὑμῶν εἰς τὴν βασιλίδαν τῶν πόλεων καὶ προσφωνῶ ἅπασι ὑμῖν ἀνεξαίρετως ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τὸ κλῶς ἡλίθετε φίλοι καλοὶ πατριῶται. Ἡ χρεὴ πάντων τῶν ὁμογενῶν εἶναι ἀπερίγραπτος καὶ τοῦτο μαρτυροῦσιν αἱ γλυκαὶ ἀποχρώσεις τοῦ ἀκρῆτου ἐνθουσιασμοῦ, αἵτινες ἀποτυπώνονται εἰς τὰ πρόσωπα ὑμῶν. Ἡ ἔλευσις ὑμῶν ἐνταῦθα εἶναι ὁ ἅριστος οἰωνὸς τῆς συναδελφώσεως τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν τέκνων τῆς νέας Τουρκίας τῶν φίλων ἡμῶν ὀθωμανῶν συμπολιτῶν. Τὸ ζωηρόρον καὶ μυροβόλον πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, ὅπερ ἐπιπνεῖ καθ' ἅπαν τὸ ἀχανές κράτος τῶν ἐνδόξων Ὀσμανιδῶν ἀπὸ τῆς ἀκστήλωσεως τοῦ συντάγματος, εἴθε νὰ δροσίζῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὅλων ἡμῶν τὸ ἀγνὸν τοῦτο αἶσθημα τῆς συναδελφώσεως καὶ νὰ διατηρῇ αὐτὸ ζωηρόν καὶ ἀκαταίτητον ἐπ' ἀγαθῷ πάντων τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τοῦ πατράρχου καὶ τῆς Μητρὸς Μεγάλης Ἐκκλησίας ὡς ἐπιστέφωσι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

*

Μετὰ συγκινήσεως ἤκροσαντο πάντες τῆς προσφωνήσεως, ἀπήντησε δ' ὁ προεξάρχων τῆς ἐκδρομῆς εὐγνωμονῶν διὰ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τέκνα εὐγνώμονα θυγατρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν κοινὴν πνευματικὴν μητέρα τῶν ὀρθοδόξων. — Οἱ ὁμοεθνεῖς ἐπισκέπται τῆς ἡμετέρας πόλεως μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ προσηνέχθησαν πρὸς τὸν πατριαρχικὸν ἀντιπρόσωπον, τεκμήριον οὕτω παρασχόμενοι τῆς πρὸς τὸν κληρὸν εὐλαβείας, τῆς διακρινούσης τοὺς πατέρας ἡμῶν.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Προκειμένου ἵνα ἐκδοθῇ καὶ αὐθις εἰς ἐργολαβικὴν διαχείρισιν τὸ Πατριαρχικὸν Τυπογραφεῖον, ἡ ὑπὸ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ προσκαλεῖ τοὺς βουλομένους ἵνα ὑποβάλλωσι τὰς προτάσεις αὐτῶν ἐντὸς εἴκοσι καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Συμβουλίου, ὑποδεικνύοντες ἅμα καὶ κατὰ πάντα φερέγγυον ἐγγυητήν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 16 76ρίου 1908.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Σ. 726256